226-6/49 PREFACE TO BHAGAVAD GITA

பகவத் கீதை

(முகவுரை மட்டும்)

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய பாரதியார் எழுதியது.

226 6
49

([illegible] 1-58
20 [illegible]
[illegible])

748

முகவுரை

I

"புத்தியிலே சார்பு பெற்றவன், இங்கு நற்செய்கை தீச் செய்கை இரண்டையுந் துறந்து விடுகின்றான். ஆதலால் யோக நெறியிலே பொருந்துக. யோகம் செயல்களிலே திறமையாவது." (கீதை, 2-ஆம் அத்யாயம், 50-ஆம் சுலோகம்)

இஃதே கீதையில் பகவான் செய்யும் உபதேசத்துக்கெல்லாம் அடிப்படையாம். புத்தியிலே சார்பு பெறுவது அறிவை ஈசன்பால் தெளிவாக, மாசு மறுவின்றி வைத்திருத்தல். தெளிந்த புத்தியே சித்த சுத்தியென்று சொல்லப்படுகிறது. அறிவைத் தெளிவாக நிறுத்திக் கொள்ளுதலாவது என்றால் கவலை நினைப்புகளும் அவற்றுக் காதாரமான பல நினைப்புகளும் நீங்கி அறிவை இயற்கை நிலை பெறச் செய்திருத்தல்.

"நீங்கள் குழந்தைகளைப் போலானாலன்றி, மோக்ஷ ராஜ்யத்தை எய்த மாட்டீர்கள்" என்று யேசு கிறிஸ்து சொல்லியதும் இஃதே கருத்துக் கொண்டு தான்.

"குழந்தைகளைப் போலாய் விடுங்கள்" என்றால், உங்களுடைய வேலைகள் அநுபவங்கள் எல்லாம் மறந்து விடுங்கள்; நீங்கள் படித்த படிப்பை யெல்லாம் இழந்து விடுங்கள். குழந்தைகளைப் போலே தூய்மை யாக இருங்கள், அதுவே

சான்றோன் பேசவுந் தொடங்குவன்: என்பது சொற்கை
யன்றும் ஹ்ருதயத்தைத் தெளிந்தவனின் ஹ்ருதயம் போலே
நிர்மலமாக வும் சுத்த மாக வும் வைத்துக் கொள்ளு
வன்: என்பது கருத்து.

ஹ்ருதயம் தெளிந்தா லன்றி புத்தி தெளியாது. ஹ்ருதயத்தில்
பரிபூர்ண மான சுத்தி நிலை பெற்ற பின்னர், புத்தி தானா
கவே தெளிந்தாலும், [illegible] [illegible] [illegible]
போய் விடும்.

ஹ்ருதயம் சுத்த மாகில் தெளிந்த புத்தி தோன்றும்.
பகவான் சொல்லுகிறார் :- "அர்ஜுனா அறிவுத் தெளிவாலே நிலை
பெற்றாயின். அங்ஙனமான போது ~~[illegible]~~ நீ செய்யும்
செய்கை யா தாயினும், அது நற் செய்கை யாம். நீ
வேண்டும் செய்யாதே மனம் போன படி யெல்லாம்
அஃதும் நன்றே. நீ நற் செய்கை, தீச் செய்கை
என்ற பேதத்தை மறந்து உனக்கு இஷ்டப் படி ஏது
வேண்டு மாயினும் செய்ய லாம். ஏனென்றால்
நீ செய்வ தெல்லாம் நன் றாக வே முடியும். உனக்கு
புத்தி தெளிந்து விட்ட தன் றோ? புத்தி தெளி வுற்ற
பேர்க்கே உலகத்தில் தீமை செய்தல் சாத்தியப் படாது.
ஆதலால் நீ கவலையற்றிரு. இஷ்டமான மனம் போன படி

[illegible]

இனி, இவ்வண்ணம் ஒரு தொழிலுமின்றி, சும்மா, நீச் செய்கை, அதாவது எல்லாம் விடுமாறு செய்கையைப் புரிந்து, உருந்து விட்டு, அர்ஜுனா, நீ எப்போதும் தூங்கிக் கொண்டே இரு என்று கண்ணன் உபதேசம் பண்ணியதாகக் கருதுதல் வெறும் மடமையாய்த் தான் [illegible].

~~[illegible]~~

ஏனென்றால் கீதை மேற்படி மூன்றாம் அத்யாயத்தில் பின் வருமாறு சொல்லுகிறார்:— "செய்கை, சோம்பலை விட மேலானது. செய்கை யின்றி யாத்திரை இயலாது. எல்லா உயிர்களும் இயற்கையில் தோன்றும் குணங்களால் [illegible] வசமின்றியே தொழிலில் தூண்டப் படுகின்றன" என்று.

ஆதலால் மனிதன் தொழில் செய்து தான் தீர வேண்டும். எப்போதும் தூங்கிக் கொண்டிருக்கவே இயலாது. அவனுக்குச் சில ஆறு மாதம் [illegible] வழிப் புண்டு. ஆதலால் நீ தொழில் செய்யுமிடத்தே அதில் ஏற்படும் [illegible] [illegible] [illegible] பயனைக் கருதாமல் [illegible] தொழில் செய்யும் உலகத்தாரைப் போலே தொழில் செய்யக் கடவாய்.

ஸ்ரீ பகவான் சொல்லுகிறான்:— "அர்ஜுனா, யாகத்தி

தொழில் செய்வதுதான் அதிகாரம் உண்டு. பயன்களில் உனக்
கெப்போது அதிகாரமே யெப்போது மில்லை" என்றும்.

ஆறுதலாக மேலும் சொல்லுகிறார்:- "கர்மத்தின் பயனை விட்டு
விட்டுத் தான் செய்ய வேண்டிய தொழிலை எவன் செய்கிறா
னோ, அவனே துறவி; அவனே யோகி" என்றும்.

அறிவுத் தெளிவைத் தரும் வாசகம். ன் யோசனை
தொழில் செய்து கொண்டிரு. நீ எது செய்தாலும் அது
நீயே தாக வே முடியும். நீ சும்மா இருந்தாலும்
~~[illegible]~~ அப்போது உன் மனம் தன்னைத் தான் வேலையும்
இன்னும் செய்து கொண்டே யாகும். 7 உடம்பினால்
செய்யப் படும் தொழில் மாத்திரமே தொழி லன்றும்
மனத்தால் செய்யப் படும் தொழிலும் தொழிலே யாம்.
ஜபம் தொழி லல்லவா? படிப்பது தொழி லல்லவா?
தியானம் தொழி லல்லவா? சாஸ்திரங்களெல்லாம், காவியங்க
ளெல்லாம், நாடகங்களெல்லாம், சங்கீதங்களெல்லாம், வேதங்க
ளெல்லாம், புராணங்களெல்லாம், [illegible], எல்லாம், காவியங்க
ளெல்லாம், தொழில்களல்லவா? இவை யெல்லாம்
உடம்பாற் செய்வதன்றி மனத்தாற் செய்யப் படுவன
அன்றே?

அறிவுத் தெளிவைக் கவரும் வாசகம்

அப்பால் யோகம் யாதென்றும் எதன் பொருட் டெனில் "யோகமே செய்கைகளில் திறமை யாவதாம்" என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சொல்லுகிறான்.

தொழிலுக்குத் தன்னைத் தகுதி யுடையவனாகச் செய்து கொள்ளலே யோகம் எனப் படும்.

~~யோகம் / ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு / மன வலிமை [illegible]~~ ~~[illegible]~~ வகை யுடைமை என்று சொல்லப் படுகிறது.

யோகமாவது ஸமத்வம். "ஸமத்வம் யோக உச்யதே" — அதாவது பிற தொழிற் பொருளைக் கவனிக்கும் போது, அப்போது மனதில் எவ்வித மான சஞ்சல பேதமும் கலக்கமும் பய பேதமு மின்றி அமைதி அடைந்து, மன ஒருமை யுடன் அதனுடன் ஸமம் பற்றிக் கவனிப்ப தாகிய பயன்றி.

நீ ஒரு பொருளுடன் தொடர்பாகும் போது, உன் மனம் முழுதும் அப் பொருளின் வசமாக மாறி விட வேண்டும். அப் போது தான் அப் பொருளை நீ நன்கு அறிந்தவ னாவாய்.

"யோகஸ்த: குரு கர்மாணி" என்று கீதை சொல்லுகிறது; "யோகத்தில் நின்று தொழில்களைச் செய்" என.

யோகி தன் அறிவைக் கொண்டு அதிக வேலை வேலைப் பற்றிச் சொல்லுதல் இயலும். ஏனென்றால்

ஒன்றி கலக்கும் வழக்கம் அவனுக் கேற்பட்டுப் போவதால், எதைப் பார்த்தாலும் அவனுக்குத் தெளிவாக அர்த்தமாய் விடுகிறது. ஆதலால் அவனுடைய அறிவு தெய்வீகமான ஒளிவுந் தன்மை பெற்று விளங்குகிறது. அவனுடைய அறிவுக்கு மறைவே கிடையாது.

எனவே அவன் எங்கும் கடவுள் இருப்பதைக் காண்கிறான்.

II

வேதத்தின் சாரமாகிய மாண்டூக்ய பொருட் டாகவே பகவத்கீதை செய்யப் பட்டது. இவ் வேதத் துக்கு முதன் மந்திரம் சொல்லுகிறது:— "இஃதெல்லாம் கடவுள். இது வரை நிகழ்ந்தது, இனி நிகழப் போவது எல்லாம் கடவுள்." என்று.

இந்தக் கருத்தை யொட்டியே கீதையிலும் பகவான் "எவன் எல்லாப் பொருள்களிலும் ஆத்மாவையும், ஆத்மாவில் எல்லாப் பொருள்களையும் பார்க்கிறானோ அவனே காட்சி யுடையவன்" என்கிறார்.

நீயும் கடவுள். நீ செய்யும் செயல் எல்லாம் கடவுளுடைய செயல்கள். நீ பார்த்ததில் பிறப்பதும் கடவுளுடைய செயல் போன்றே நம் பல தினங்களை உனக்கு நீயே நடத்தி

யாவதும் கடவுளுடைய செயல். நீ செய்கிற செயல்களும்
கடவுளுடைய செயல்.

2 ஆனால் நான் எதற்காகத் தீய செய்கை பல பாடுபட
வேண்டும்? எல்லாம் கடவுளுடைய செய்கையாக
இருக்கும் போது ~~நான்~~ சக்தி யனைத்தும் பட நான் ஏன் முயற்சி
செய்ய வேண்டும்?" என்று ஒருவன் கேட்பா னாயின்,
~~அதற்குத்தான் பகவான் சொல்லுகிறார்:- "செய்வதெல்லாம்~~ செ
~~நான் சுவாமிகள்~~. அதற்கு நாம் கேட்கிறோம். "சக்தி
யாவது யாது?"

எல்லாத் தொழில்களும் எல்லா அசைவுகளும்
எல்லாக் கலைகளும் நிகழ்த்தி நிற்கும் நிலையே சக்தி.
அதனை எய்த வேண்டு மென்ற விருப்பம் உனக்
கேற்பாயின், நீ அதற்கேற்ற முயற்சி செய்.
இல்லாவிட்டால், துன்பங்களில் வீழ்ந்து நோயால்
உழன்று கொண்டிரு. உன்னை யார் தடுக்கிறார்கள்?
ஆனால், நீ எல்லாச் செய்கை செய்த போதிலும், அது
உன்னுடைய செய்கை யல்ல, கடவுளுடைய செய்கை
என்பதை அறிந்து கொண்டு செய். அதனால் உனக்கு
நன்மை விளையும் என்று சாஸ்திரம் சொல்லுகிறது.

“ஸர்வம் விஷ்ணு மயம் ஜகத்” என்பது ஸநாதன தர்மத்தின் ஸித்தாந்தம். எல்லாம் கடவுள் மயம். எல்லாத் தொழில்களும், எல்லா வழிகளும், எல்லா உலகங்களும், எல்லாச் சக்திகளும், எல்லாக் கோளங்களும் எல்லா நிலைமைகளும், எல்லா உயிர்களும், எல்லாப் பொருள்களும், எல்லா சக்திகளும் எல்லா நிகழ்ச்சிகளும், எல்லாச் செயல்களும், எல்லாம் ஈசன் மயம். [இதனால் எல்லாம் ஒன்றாய் என்று ஸமாதானம்]

“ஈசாவாஸ்யம் இதம் ஸர்வம் யத் கிஞ்ச ஜகத்யாம் ஜகத்” என்று ஈசாவாஸ்யோபநிஷத் சொல்லுகிறது. அதாவது:— “இவ்வுலகத்தில் நிகழ்வது யாதாயினும் அது கடவுள் மயமானது” என்று பொருள் படும்.

இந்தக் கொள்கையே ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பகவத்கீதையில்

3 “இவ்வுலக மனைத்திலும் நிரம்பிக் கிடப்பது கடவுள் அழிவில்லாதது என்றுணர்.” என்று சொல்லுகிறான்.

எனவே எல்லாம் கடவுள் மயமாய், எல்லாச் செயல்களும் கடவுளின் செயலாக இருக்கும் போதில் நாமும் கவலைப் படுவதும், பயப் படுவதும், துயர்ப் படுவதும் அறியாமை யன்றோ?

“எல்லாம் அவன் செயல்” என்றபின் நாம் ஏன் மன வருத்தப் பட வேண்டும்! “இட்ட பேர் என் தலையில் எழுதிய பேர், விட்ட இவன் எழுத்து மாட்டானோ?”

இவ்வுலகத்தில் எல்லாம் கடவுள் வலியால் நிகழ்கின்றன. நிகழ்ச்சிகளும் அவனுடைய சக்தியில் நடக்கின்றன.

நீ அவன். ஈசன் மனம் அவன். உன் மனத்தின் நினைப்புக்
கெல்லாம் அவனே. "ஸர்வம் விஷ்ணு மயம் ஜகத்"
அவ்வண்ணமாக, மானுடா, நீ ஏன் வீணாகப் பொறுப்பினைச்
சுமக்கின்றாய்? பொறுப்பை யெல்லாம் தெய்வ மென்று நீ ஏ
போட்டு விட்டு ஸந்தோஷமாக உன்னுடைய தொழில்களைச்
செய்து கொண்டிரு. ஏது எப் படி யாருடைய வினை?
நீ யா இவ்வுலகைப் படைத்தாய்? உலக மென்னும் பொது
உன்னைத் தவிர்த்து மற்ற உலகத்தை யெல்லாம் காக்கின்றதே.
நீ உட்பட்ட உலகத்தை, உனக்கு முன்பே உன் முன்
னோராக நின்று நின்று வளர்த்துத் தாங்கும் உலகத்தை,
மானுடா! நீ யா படைத்தாய்? நீ யா இதை நடத்துகிறாய்?
உன்னைக் கேட்டா தெய்வங்கள் படைத்தனவா? உன்னைக்
கேட்டா நீ பிறந்தாய்? எதற்கு வாதத்துக்காக நீ ஏன்
பொறுப்பை வகித்துக் கொள்ளுகிறாய்?

II

கடவுள் சொல்லுகிறார்:- "~~ராகமும்~~ கோபமும் பயமும் சினமும்
அழிந்து, என் மயமாய், என்னைச் சார்ந்தோராய், ஞானத்
தவத்தால் தூய்மை பெற்றோர் பலர் எனது தன்மை எய்தி
யுள்ளார் (கீதை—4-ஆம் அத்யாயம்; 10-ஆம் ஸ்லோகம்)

இந்த சுலோகத்தில் ஒருவன் இவ் லோகத்தி லேயே ஜீவன்முக்தி
பெற்று ஈசுவரத் தன்மை யடைவதற் குரிய உபாயம் பகவானால் கூறப்
பட் டிருக்கிறது. "சோகத்தைக் கைவிடு. அதனையே தவ
மாகக் கொண்டு செய்து. சினத்தை விடு. பயத்தை விடு.
என்னையே சரணாகக் கொண்டு என் னுடன் மயக்கிடு. நீ
எனது தன்மை பெறுவாய்." என்று பகவான் சொல்லுகிறார்.

௰ "எல்லாச் செயல்களையும் கடவுள் பக்கம் வைத்து
விட்டுப் பற்றுதல் நீக்கி எவன் தொழில் செய்கிறானோ,
அவனைப் பாவம் தீண்டுவதில்லை. தாமரை யிலை மீது நீர் போல."
(கீதை - 5-ஆம் அத்யாயம். 10-ஆம் சுலோகம்).

*சால நல்ல செய்தி யன்றோ பாவங்களினின்று உங்களுக்கு?
பாவத்தைச் செய்யாமலிருக்கும் வழி தெரியாமல் தவிக்கும் மனித
ரே, உங்களுக்கு இந்த சுலோகத்தில் நல்ல வழி காட்டி யாக
கொண்டுபோய் ஈசனைக் கேட்டு, (எல்லாம்) அவன் செய லென் றெண்ணி, அவன்
பொருட்டாகச் செய்யும் பல தொழில்களும் நன்றே ஆகு
மென்று, நீங்கள் எத் தொழிலைச் செய்யப் புகுந்தாலும், அதில்
பாவம் ஒட்டாது. தாமரை யிலை மீது நீர் தங்காமல் ஓடுவ
தைப் போலவே போல், உங்கள் மதியைப் பாவம் தீண்டாது
நீங்கள் வளர் வீர்கள்; உங்களை மட்டும் நல்ல யோகம்
சேரும் வரும்.

IV

மனிதனுக்குச் சொந்த மான ஒரு செய்கையும் கிடையாது. செய்யுந் திறமை யும் அவனுக்குக் கடவுள் ஏற்படுத்த வில்லை. கர்மப் ~~பயனை~~ பயனை அவன் எய்துவது மில்லை. எல்லாம் இயற்கையால் படி நடக்கிறது" —(கீதை 5-ஆம் அத்யாயம்; 14-ஆம் சுலோகம்)

எனவே அவன் செய்கைகளில் எல்லாப் பொறுமை யும், அடக்க முமெய்த வேண்டும். தன் செயல்களுக்கு இடையூறு இருக்கு மென்று எண்ணினால் அவன் பிற உயிர்களுடன் இணங்கி பகைத்தலும் வேண்டாம்.

I கல்வியும் விநயமு முடைய அந்தண னிடத்திலும், பசுவி னிடத்திலும், யானை யினிடத்திலும், நாயி னிடத்திலும், அதை யுண்ணும் சண்டாள னிடத்திலும் அறிஞர் சமமான பார்வை யுடையோர்" (5- 18-ஆம் சுலோகம்) என்று பகவான் சொல்லுகி றார்.

2 எனவே, ~~[illegible]~~ பிறரை நன்னுடன் மனிதருக்குள் ஜாதி வேற்றுமை யும் அறிவு வேற்றுமை யும் பார்க்கக் கூடா தென்பது மட்டு மே யன்றி எல்லா உயிர்களுக்குள் ளேயும் எவ்வித வேற்றுமையும் பாரா திருத்தலே ஞானிகளுக்கு லக்ஷண மென்று சொல்லுகிறார்.

எல்லாம் கடவுள் மய மன்றோ? எவ்வுயிரினும் வாழ்வது ஒரே சிவம் பரமேசன்? "ஸர்வ பூதஸ்தம்

பரம் பும் நாராயணன். நீ யும் நாராயணன். பார்ப்பவனும்
கடவுளின் ரூபம்; பணைய நும் கடவுளின் ரூபம். இப் படி
யாதேனும் ஒரு ஜாதி யும் ஒரு ஜாதியை எக் காலம்
பற்றி யும் தாழ் வாக நினைத்தல் அஞ்ஞானத்துக்கு லக்ஷணம்.
அப் படி பாவ எண்ணத் தாழ்வு பற்றிய நினைப்புக்கு ஜாடையோர்
எக் காலத் தும் துக்கத்தினின் விடுபட்டு நிலைத்த யமைய மாட்டார்.
வேற்றுமை யுள்ள இடத்தில் பய முண்டு; ஆசை துண்டு; பகை
யுண்டு. எல்லா வேற்றுமைக ளும் நீங்கி நிற்ப தே ஞானம்.
அது வே முக்திக்கு வழி.

~~IV~~ V

I பகவத்கீதை கர்ம சாஸ்திர மென்று மாத்திர மே பலர் நினைக்கிறார்
கள். அ தாவது மனிதன் தன் தொழில் புரியும் படி தூண்டு
வதே அதன் நோக்க மென்று பலர் கருதுகிறார்கள். இது
சரி யான கருத் தன்று. அது மெய்ய யாக வேதாந்த சாஸ்திரம்.
மனிதன் ஸகல துக்கங்களி னின்றும் விடுபடும் வழியைப்
போதிக்க வே இந் நூலின் ஏற்பட் கருத்து. ஏ னென்றால்
தொழில் நீங்கி யமையாது. அதனால் (அவ்வவர் வர்ணம்) செய்தல் வேண்டும் பார்க்கவேண்டும்
பிறகு மென்று பல வாதிகள் கருது கிறார்கள். அவர்களுக்கு
நிதானமாய் பொருள் படக் கூ றுவது மனிதனுக்கு

கர்ம யோக மென்றும் அத்யாயத்திலும் பொதுப்படையாக
எல்லா அத்யாயங்களிலும் திரும்பத் திரும்பத் திரும்பத் திரும்ப

“தொழில் செய்; தொழில் செய்; தொழிலை விட்டு விடாதே; தொழில்
செய்; தொழில் செய்” என்று போதிக்கிறான். இதிலிருந்தும்,
அதனை வெறுமே தொழில் நூலென்று பலர் கொண்டு
விட்டார்கள்.

இங்கே தொழில் செய்யும் படி தூண்டி விடுவது கர்ம ~~[illegible]~~
மன்று; அதனை என்ன நியம வழியாகவும், என்ன மாதிரி
யாகச் செய்ய வேண்டுமென்று பகவான் காட்டி விடுவ
தே மிக, மிக கர்ம யோகக் கொள்கைக்கு உகந்தது.

பற்று நீக்கித் தொழில் செய்; பற்று நீக்கி; பற்று நீக்கி;
பற்று நீக்கி; — பற்று நீக்கி — இது தான் கர்ம யோக பாடம்.

தொழில் தான் நீ செய்து தீர வேண்டியதாயிற்றே?
நீ பிறந்திருக்கும் பிறப்பு முழுதும் இயற்கை உன்னை வற்
புறுத்தித் தொழிலில் மூட்டுவதாயிற்றே? எனவே, அதை
விட்டு விடும் படி சொல்வது கீதையின் கர்ம யோக மன்று.
தொழிலின் வசத்தில் மாட்டிக் கொள்ளாதே. அவற்றில்
கட்டுப்படாதே. அவற்றில் பற்றுப் படாதே; சிக்குப் படாதே —
இது தான் கர்ம யோக உபதேசம். ~~[illegible]~~ எல்லா வித
மான பற்றுக்களையும் நீக்கி விட்டு, உனக்கோர் இடம்
கவலைக்கும் கிலேசத்துக்கும் பயத்துக்கும் இடமில்லாதிருக்க

தொழுகை தாசில்

ஸ்ரீ

1. ஜயத்துக்கே இடங் கொடு. "ஸம்சயாத்மா விநச்யதி" —

"ஐய முற்றோன் அழிவான்" என்று கண்ணபிரான் சொல்லுகின்

றான்.

"அச்சத்துக்கு சோகத்தை விளைப்ப தாகிய நோக்கத்தின் பயனால்

நொந்து வருவது பயம். அதாவது காமம், க்ரோதம், லோபம்.

இதனால் இம் மூன்றையும் விட்டு விடுக."

இரண்டு, கவலையையும் பயத்தையும் அறவே விட்டு விட வேண்டும்.

இந்த விஷயத்தை பற்றித்தான் அவர் தாமு சுலோகங்களில் விட்டு

விட்டும் உபதேசிக்கிறது. அதன் பேராயம் கடவுள் நம்பிக்கை

கடவுள் மேற்றிரும் உண்மையான ஒரு நம்பிக்கையில் வெற்றி

பெற நிறுத்திக் கொண்டு, உள்ளத்தைக் கவலையும் பயமும்

அரித்துக் கொண்டு தானிருக்கும். கோபமும், காமமும்

அதனை வெதுப்பிக் கொண்டு தானிருக்கும். அதனால் மனிதன்

நாச மடைந்து தான் செய்வான்.

"பொறுமை, பொறுமை, பொறுமை, பொலிந்து வல்லுயர்க்கு ஆவம்;

தேயும் நரகமும் நைந்து; நமது நீடு நீயா தொண்டு புரிக;

நிலையில் தெளிவு கொண்டு கொண்மின்" என்று நம்மாழ்வார்

திருவாய் மொழியாற் கூறிய நம்பிக்கையை உள்ளத்தில் நிலை

நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இதற்கு பக்தி தான்

சாதனம்.

~~VII~~ VI

பக்தியாவது :- ஈசன் நம்மைக் கைவிட மாட்டான் என்ற உறுதியான நம்பிக்கை.

1 "தலையாயதுக் கில்லை மனமே! உனக்கு நான்
செய்யக் கடுகி யாது செப்புவேன் — பொய்யில்லை;
எல்லாப் பலிக்கும் இறை நினைவே காக்கு மென்று
சொல்லா வழியுள் துயர்."

இவ் வாசகத்தை விரித்து ஸ்ரீ பகவான் ~~[illegible]~~ பின் வருமாறு திருவாய் மலர்ந் தருளி யிருக்கிறான்:-

2 "எல்லா ரகசியங்களிலும் மட்டிலும் பெரிய ரகசிய மான என் இறுதி வசனத்தை உனக்கு மீட்டு மொரு முறை சொல்லு கிறேன்; கேள். நீ எனக்கு மிகவும் இஷ்ட முடையவன், உனக்கு நன்மை சொல்லுகிறேன்." (கீதை 18-ஆம் அத்யாயம்; 64-ஆம் சுலோகம்).

3 "உன் மனத்தை எனதாக்கி வை. என் பக்தனாகு. எனக்குப் பூஜை செய். என்னைக் கும்பிடு. நீ என்னையே எய்துவாய். இஃது உண்மை; உனக்குப் ப்ரதிக்ஞை செய்து கொடுக் கிறேன். நீ எனக்குப் ப்ரிய மானவன்." (ஷ 65-ஆம் சுலோகம்)

4 "எல்லாக் கடமைகளையும் பரித்யாகம் பண்ணி விட்டு என்னையே சரண் புகு. நான் உன்னை எல்லாப் பாவங்களினின்றும் விடுவிக்கிறேன். துயரப் படாதே."
(ஷ - 66-ஆம் சுலோகம்)

5 [illegible] நூல் [illegible] பருத்து பட்ட [illegible] இரண்டு காதலையும்
தூக்கி [illegible] போல, ஸம்ஸார வெள்ளத்தில் [illegible]
[illegible] இரண்டு காதலையும் தூக்கிக் கொண்டு (அதாவது, [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible]
வேண்டு மென்று ஸ்ரீ ராமானுஜாசார்யர் உபதேசம் புரிந்தனர்.

6 ஸ்ரீவல்லபரின் [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
இப்புவனத்தில் அவன் [illegible] [illegible] [illegible] காதலையும்
பட்டு பட்டு இரண்டு காதலையும் தூக்கி [illegible] [illegible] [illegible]
கொண்டு [illegible] தான் கண்ணன் [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]
~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] பக்தி [illegible], அவனுடைய
ஆசை [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] :— "[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible]
வாழ்வு" என்று [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
பாடுகிறார்.

'உண்மை யாகிய [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible]
தன் காதலை [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

17

வைத்த போதில் அவருடைய அச்சத்தைத் தெளித்தவன். அரிய திருவாசகப் பாடல் (திருவேங்கட [illegible]) ' என்பது அவ் வரிகளின் பொருளாம்.

"சொற்றுணை வேதியன், சோதி வானவன்
பொற்றுணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சிவாயவே"

என்று நாவுக்கரசர் உறுதி கூறிச் சொன்னதும் பழைய பக்தியின் இலக்கணத்தைக் குறிப்பதாம். [illegible] [illegible] அப்பரை ஒரு கற்றூணுடன் சேர்த்துக் கட்டிக் கடலுக்குள் எறிந்த போதும் அவர்க்கு நம்பத் தகுந்த துணை நமச்சிவாய — இறைவனைப் பணிதலே — என்று பக்தி மேலது வே நிற்கு மென்று திருநாவுக்கரசர் சொல்லுகிறார்.

7 இனி, "இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் ஒன்றாகக் கருதுதல் அரிய மெய்ஞ்ஞானமாயின், அப்போது கடவுள் நம்புவது எதன் பொருட்டு? கடவுள் நம்மை அச்சம் நீக்கிக் காப்பர் என்று எதிர்பார்ப்பது எதன் பொருட்டு? நமக்கு நீண்ட தோற்றமும், இன்மை தோற்றமும், வாழ்வு தோற்றமும், மரணம் தோற்றமும் எல்லாம் கடவுள் செயலாகையினால், நாம் எல்லாவற்றையும் ஒரு

பாகம் கூடு வேண்டு மென்று பதிப்பிக்க சொல்லுகையிலே

~~நெ~~ நெஞ்சே! கேட்கின் துணை என் பொருட்டு? நம்மைக்
கூற்று ஞானம் வரமாக் கேட்டு யா ரொருவர் கேட்டால் விழித்
துச் செய் இதுவும் கேட்க அது வென்று கூறி அப்படியே
பேசிக் கொண்டு வருதல் பொருந்து மன்றி, அப் போது நெஞ்சமே,
நெஞ்சமே என்று கூவி நம்மைக் கத்திக் கொல்ல என்
முயல வேண்டும்?" என்று சிலர் கேட்பார்கள். இது
~~பெரிய சம்பந்தமான கேள்வி~~ ஆக்ஷேபம் தவறு. யாதெனில்,
சொல்லுகிறேன். பெரிய காரியங்களை நெஞ்சு விரும்பும்
போது நினைக்கும் படி பாதம் கூடு நம் மனம் அடங்காது
விட்டால் கேட்காது நம்மிடம், அப் போது கேட்கும் நம்மைத் தவ
வறிய கேள்விகளைத் தொடுக்கிறது. அந்தக் கேள்விகளை
நாம் மனத் தொடர்ந்து கேட்டவுடன் நம்பிக்கையை இழந்து
விடாமல் இருப்போ மானால், அப் போது நெஞ்சமே என வே
வந்து இது புகுகின்றது. அப்பால், நெஞ்சத் துணிவுடனே
சொல்லுகிறேன். சொத்துக்கள் நம்மை அணுகா. ஞானம் நம்மை
அணுகாது. எல்லா வித மான இன்பங்களும், செல்வங்களும், துய
ரற்ற நிலை முதலிய வே நம்மை விட்டு நீங்கா வருகின்றன.
இந்த உலகத்திலே யே நாம் விண்ணுலகத் தகுதியை வென்று
நித்யானந்தத்தை அனுபவிக்கலாம்.

மேலும், செல்வமுள்ளோரும் ஏழை ஸம பாகம் பெற வேண்டுமென்று
நினைத்தேன், அவன் மனித வாழ்க்கைச் செல்வ வாழ்க்கை யென்பதை அது பெ
மாறாது போலவே நிற்க ஒவ்வொரு வேண்டும் என்பது அவன் ஒன்று.
ஒரு தேசத்தையும் சொல்லவதும், சில தனது செய்வதும்,
இவைகளெல்லாம் கடமைக்கு ஒரே யுக்தி தான். அவன் செல்வ
இயக்கங்களும், செல்வச் செல்வமும் தான் வரவு பாக உடைமையாம்.
எனினும் மனித வாழ்வு படி பிறவாழ்வு பல வேண்டுமது வும்
சில தனது புண்ணிய வேண்டுமெனவும் கொள்ள வேண்டும் மனுக்கு
வழியே. மனிதன் செல்வத் துன்பங்கள் எல்லாம் வரவுக்கு, என்றும்
மாறாத பெருமைத் தரும் வழியுமின்றேல். அதற்கு உரிய வழிகளை
நினைத்து வாழ்கிறது. இன்ப துன்பங்கள் நாம் பெறும் வாழ்வுக்குக்
செல்வ பக்தி யாவும் பொதுத்துச் சொல்ல வேண்டும். அதில்
நாம் மன மாறி பிறருக்கு இன்ப செய்வ நாட் செய்வ
விதிவசத்தால் கூடாது. உலகத்துக்கு நன்மை செய்து கொண்டே
யிருக்க வேண்டும் தன்னுயிரைப் போல் மன்னுயிரைப் போல
வேண்டும். நாம் உலகம் மனிதர்கள் பிறருக்காக, நித்ய வாழ்க்கையில்
அழுந்திய பிறர்க்கும் நாம் உலகத்தாருக்கு நல் வழி காட்டும்
பொருட்டுப் புண்ணியச் செயல்களை செய்து கொள் முடிய
வேண்டும் என்று பகவான் கீதையில் உபதேசிக்கிறார்.
மேலும் துயர் துன்பங்கள் நம்மை மீறி வரும் போது

"[illegible]
[illegible] (ஞானத்தி [illegible])"

கடவுள் [illegible] வேண்டும். கடவுள்

[illegible]. [illegible]
[illegible]. [illegible]
[illegible] அவன் [illegible]
[illegible]? ஏன்? [illegible]
[illegible] அவனைச் [illegible].

அவனுக்கு [illegible] பாவமாகாது. அவன்
[illegible] தீமை செய்ய வல்லவரா
அல்லன். ஏன்? [illegible]
[illegible]."
[illegible]." [illegible]
[illegible].

[illegible] கடவுள் [illegible]. [illegible],
[illegible],
[illegible].

அவனை [illegible] யாது? [illegible]
[illegible];
[illegible];
[illegible]

"[illegible]" — "[illegible] அதிகாரம்"

[illegible]

VII

[illegible]

"குந்தியின் மகனே, சீதம், உஷ்ணம், இன்பம், துன்பம் என்பவற்றைத் தரும் இயற்கையின் தீண்டுதல்கள் வந்து போகும் இயல்புடையன; அநித்ய மாயின; அவற்றைப் பொறுத்துக் கொள். பாரதா!" (பகவத்கீதை - இரண்டாம் அத்யாயம் 14-ஆம் ஸ்லோகம்)

"ஆண் சிங்கமே, இவை எந்த மனிதனைத் துன் புறுத்த மாட்டாவோ; இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் நிகராகக் கருதும் அந்த தீரன் சாகா திருக்கத் தகுவான்" (ஷை 15-ஆம் ஸ்லோகம்)

இஃதே பகவத்கீதையின் கொள்கை.

சாகா திருத்தல்; மண் மீது மாளாமல் மக்கள் ~~[illegible]~~ தேவர் போல் வாழ்தல்; இதுவே கீதையின் லக்ஷ்யம். அமரத்தன்மை: இஃதே வேத ரஹஸ்யம். இதற்கு வழியைக் காட்டு[illegible] ~~[illegible]~~ வேதங்கள் '[illegible]' மதத்தைப் பரப்புகின்றன.

இறந்து போன ஜீவன் முக்தர்கள் பலரும் ஜீவன் முக்தியை எய்திப் பின் அந்த நிலையினின்றும் வழுவியவர்களாகவே கருதப்படுதல் வேண்டும். நித்ய ஜீவர்களாய் மண் மேல் அமரத்தன்மை

மேல் வாழ்வமே சிறந்த ஜீவன் முக்த ராவார். அந்
நிலையை நிலைமை இந்த உலகில் அடைதல் சாத்ய
மென்று பேர் கூறிய கீதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான்
கூறிப் போதித் திருக்கிறார். அதற்கு உபாய முள்ள
அல்லவோ ஒழிப்பர் பட முடக்கிறோம். குளிர், வெம்மை,
இன்பம், துன்பம் எனும் இரட்டை விகாரங்கள் இயற்கை
யின் அனுபவ விதிகள் தெய்வ நியமையால் சாதாவரு மல்ல;
அழிந்ய மாறாதவை; தோன்றி மறையும் இயல் புடையன.
ஆதலால் இவற்றைச் சேர்ந்து வரும் சேர்க்கை யினுடே
திரும் ஒருவர் அடைந்து மேதகு சுகம் சால மிக்க
பெருமையை யடைவன்றோ? ஆதலால் இவற்றைக் கடந்
நிலையும் மனத் துயரம் படுதல் வேண்டா. அது.
அமைதி துயரம் படா திருக்கின் றவன் சாகாம
லிருக்கத் தகுவான். இந்த ஸ்திதி கிடைப்பது உடைய
கொள்கை. இதுவே அமரத்வ நிலையின்
ஸாரம்சம். பகவத் கீதையின் ஆரம்பமும். என
வே, பகவத் கீதை அமிர்த சாஸ்திரம்.

VIII

"அமிர்த சாஸ்திரம்" – அதாவது சாகாமலிருக்க வழி
கற்றுக் கொடுக்கும் சாஸ்திரம் ஆகிய பகவத் கீதையைச்

இவர் கொடு நாடகப் பாவனை செய்கிறார்கள். துர்யோத
னனைக் கொல்லும் படி அர்ஜுனனைத் தூண்டுவ [illegible]
லே இருந்துப் படி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
சொல்லப் பட்டதா லாதலால், இது கொடுக்கத் தூண்டுதலை
யே தன் நோக்கமாக உடைய நூ லென்று இவர்
பேசுகிறார்கள். கொடு செய்யச் சொல்ல வந்த நூ
லே இத்தனை வேதாந்த மும், இத்தனை அறிவு ஞா
னமும், இத்தனை பக்தி நிலைத்தியும், இத்தனை சாஸ
திரக் வழியும் பேசப் படுமே என்று இந்த மூடரை
அச் சில பேர் கருதுகிறார்கள்.
துர்யோதனாதியர் காமக் குரோதங்கள்; அர்ஜுனன்
ஜீவாத்மா; ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பரமாத்மா.
இந்த வெறும் மதியாதவர்க்குப் பகவத்கீதை ஒரு
போதும் அர்த்த மாகாது.
க்ஷத்திரிய தர்மம் படித்துப் பயன் பெறச் செய்ய
வேண்டு மென்ப தே இந்நூ லின் [illegible] நோக்கம்.
[illegible] [illegible] [illegible] பொறுப்பை யாக லே
[illegible] [illegible] வழிதனை [illegible] வேண்டு மென்று
[illegible] எழுதப் பட்ட தே பகவத்கீதை; இதில்
[illegible] [illegible], [illegible], இந்நூல் [illegible]

பண்ணருக்கு விசேஷமாக உரியது. இது அவர்களுக்குள்
ளேயே அதிகமாக வழங்கி வந்தது. வேதவிஷய விவ
காரத்துக் கெல்லாம் பொதுவே ஆரியரும்
பிராமணர்களுக்கு விசேஷமாக உரியனவோ, அது
போலவே புராணவிஷயம் க்ஷத்திரியர்களுக்குரியன.

மேலும் இவைகளைச் சொன்னவன் ராஜா; கேட்டவன்
ராஜா.

ஆதலால் க்ஷத்திரிய அரசர்க்கு இவ் விஷயம் விசே
ஷப் பொருளாக இது போர்க்களத்து மு
றையாகக் கொண்ட வேறு அர்த்த பேதத்
தொடர்ந்து இருக்கிறது. இஃது இந்நூல்
ஞான சாஸ்திரத்தில் முதன்மைப் படுவது
போல், ~~[struck]~~ காவிய விஷயமாகும்
மாக உயர்ந்த தன்மையுடையது ஆகும்.

ஆனால், சிறிதளவு இது ஞானசாஸ்திரமே
யல்லவென்று மறுக்கும் பேர் கொள்கையை மாத்தி
ரமே ஆராய்ந்துப் பார்த்தால் ஒன்று தோன்றுகிறது.

"ஒரு வகையில் மாத்திரம் மன்றோ? ஆவலோடு
னும் இவை யாவையே — "இல்லாத புதுமையல்ல பாரத" —
"ஆதலால், பாரத போர் ஆம்" என்று பலவா

வந்து வானே யாருக்கு தான் ஏ?" என்று கூறிக் கிடக் கொண்டிருக்கலாம். அதற்குத் தான் வேலை வே கீதா மஹாபாரதத்தின் ஆதார ரஹஸ்யத்தை எடுத்துக் கொண்டேன். அதனை இங்கு சுருக்கிச் சொல்லுகிறேன். துரியோதனாதிகள் — காமம், க்ரோதம், லோபம், மோகம், மதம், கவலை, பயம், துயரம், முதலிய பாவ சிந்தனைகள். அர்ஜுனன் ஜீவாத்மா. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பரமாத்மா.

IX

இந்த ரஹஸ்யம் நான் கண்டதைத் தொட்டுத் தொடர்ந்து கேட்பீராயில், சொல்லுகிறேன். கண்ணனை நோக்கி அர்ஜுனன் சொல்லுகிறான்:— "நீ வாயு; நீ யமன்; நீ தீ; நீ சந்திரன்; நீ வருணன்; நீ பிதா; நீ அனைத்திற்கும் பிதாமஹன்." கீதை; பதினொன்றாம் அத்யாயம்; 39-ஆம் ச்லோகம்.

கண்ணன் சொல்லுகிறான்:— "மறுபடியும் பெருந்தோளுடையாய், எனது பரம வசனத்தைக் கேட்பாய். என் அன்புக் குரிய நினக்கு நலத்தைக் கருதி அதனைச் சொல்லுகிறேன்." கீதை; பத்தாம் அத்யாயம்; முதல் ச்லோகம்.

"நான் உலகத்தின் பெரிய கடவுள். பாவ ஹரன்;

தோற்ற மில்லாதவன்; ஆதியில்லானை என்று அறிவான் மனிதருள் சில மயக்கம் தீர்ந்தான். அவன் எல்லாப் பாவங்களினின்றும் விடுபடுகின்றான்" — (௰ 3-ஆம் சுலோகம்)
என சில கீதையில் கேட்பான், சொல்வான் என்று இருதிறத்தினரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பரமாத்மா என்பதை வற்புறுத்துகிறார்கள்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பரமாத்மா என்ற மாத்திரத்தில் சில அர்ஜுனன் ஜீவாத்மா என்பதும் துரியோதனாதியர் காம க்ரோதாதிகள் என்பதும் சாஸ்திரப் பயிற்சியும் கல்வியும் பழக்கமும் உடையோரால் எளிதில் உணர்ந்து ~~கொள்ளக்கூடும்~~ கொள்ளத் தக்கதாம்.

"ப்ரபோத சந்திரிகை" என் ஒரு நாடக நூல் இருக்கிறது. அதில் விவேகன் என்ற அரசன் உலோகாயதன், பௌத்தன் முதலியவர்களுடன் ஒரு யுத்தம் செய்து வென்று ராசக் ஞானம் பட்டம் அடைகிறது. வேதாந்த சாஸ்திரப் பயிற்சி யில்லாத ஒரு பேதை அந்த நூலைப் பார்த்து விட்டு, அதாவது, முன் பின் பாராமல் மேலே மாத்திரம் பார்த்து விட்டு ஒரு யுத்தம் என்று வரலாற்றில் சேர்த்து எண்ணும், அதில் இருதிறத்தும் எத்தனை பேர்கள் மடிந்தனர் என்றும் கேட்கப் புகுவது போல், இது

[illegible] [illegible] புறப் பொருளிலே கீதையை
உபதேசத்தைச் சொல்லுகின்றான்.

[illegible], மஹாபாரதத்தின் [illegible] ஆதார
[illegible] [illegible] ஹிந்து மதம் ப்ரஸ்தான த்ரயங்களாகிய
உபநிஷத், பகவத்கீதை, வேதாந்த சூத்ரம் — என்பவற்
றுள் கீதை [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] பெறுகின்றது. இதற்கு — அதாவது பகவத்கீதைக்கு —
சங்கரர், ராமானுஜாசார்யர், மத்வாசார்யர் என்ற மூன்று
மதஸ்தாபகர்களுமே வ்யாக்யானம் ~~[illegible]~~ செய்து, இந்த
ஹிந்து தர்மத்தின் ஆதாரக் கற்களில் ஒன்று
[illegible] [illegible] [illegible] இங்கு [illegible]
அறிகின்றீர். [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
சங்கராசார்யர் பாஷ்ய [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible]! பகவத்பாத
சங்கராசார்யர் [illegible] [illegible]!

[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பகவத்கீதை ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

நாளன் உள் மதியால் இணைந்து பார்த்தவ ரல்லர்
என்பதில் ஸந்தேக மில்லை.

ஸ்ரீ சித்த சுத்தி யடைந்து இவ் லோகத்தில்
மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்யத்தை எய்தி இச் சரீர த்தோடேயே
முக்தி வாழ்வும் பெற வழி காட்டவே பகவத்கீதையான் செய்ய
நேர்ந்தது. ஆதலால், இஃது கர்ம சாஸ்திரம்; இஃது பக்தி
சாஸ்திரம்; இஃது யோக சாஸ்திரம்; இஃது ஞான சாஸ்திரம்;
இஃது மோக்ஷ சாஸ்திரம். இஃது அமரத்வ சாஸ்திரம்.

X

இவ்வுலகில் மோக்ஷத்தை அடைய விரும்புவோருக்கு முக்கிய
மான அறிவு — [illegible] அறிவு — அவ் [illegible]
மான [illegible]. "தன்னைத் தான் வென்றவன் தனக்குத்
தான் நண்பன். தன்னைத் தான் ஆளாதவன் தனக்குத்
தான் பகைவன். இவ்வளவே தேவை. தானே தனக்குப் பகைவன். தானே தனக்கு
நண்பன்" என்று பெரியோர் சொல்லுகிறார்.
தன்னைக் காட்டிலும் உயர்ந்த நட்பும் தனக்குப்
பிறிதில்லை. தன்னை யொழியத் தனக்குப் பகையும்
வேறு கிடையாது. ~~[illegible]~~ அவனவன் தனக்குத்
தான் நட்பாகிய பொழுது உலக முழுதும் அவனுக்கு

[illegible] வருகிறது. அவ்வண்ண மின்றித் தண்ணீர் தான் [illegible] யாகாமல் [illegible] தான் பகை யாக [illegible] யெல்லாம் பகை யாக வே [illegible]. உள்ளப் பகை யே பகை. புறப் பகை பகை யன்று. உள்ளப் பகையின் வெளித் தோற்ற மே புறப் பகை யாவது. உள்ளப் பகையைத் தொலைத்து விட்டால், புறப் பகை தா னே [illegible] போய் விடும்.

புறத் தே எல்லாம் கடவு ளாகப் [illegible] தக்கது. உள்ளப் பகை யாகிய அஞ்ஞானம் — அதாவது வேற்றுமை புணர்ச்சி — ஒன்று மாத்திர மே அழித்தற் [illegible].

வேற்றுமை புணர்ச்சி [illegible] நீக்கி, ஒற்றுமைப் [illegible] [illegible] [illegible] யெல்லாம் [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible], தோன்றும் தோற்றங்க ளெல்லாம் [illegible] தோற்றங்க ளென்றும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

"[illegible] [illegible] [illegible] யென்று கடவுள் [illegible] [illegible] [illegible] தான் உருவம் [illegible] [illegible] [illegible] சொல்வான்:– "நான் [illegible] நாராயணன் [illegible] [illegible]" என்றான் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

அல்ல லில்லை; அல்ல லில்லை; அல்ல லில்லை

அனைத்து மே தெய்வ மென்றா லல்ல லுண்டோ?"

— · — —

"தன் மன மே தனக்குப் பகை யென்பது பேதைமை யன் றோ?
எல்லாம் கடவு ளாயின் என் மன மும் கடவு ளன் றோ?
அதனைப் பகைவ னெனக் கருது வ தெங் ஙனே?" எனில் —
தன்னைத் தான் வென்று தனக்குத் தான் நன்மை செய்யும்
போது தன் னுடைய மனம் தெய்வத் தன்மை யுடைய தாகக்
கருதிப் போற்றத் தக்கது. மற்றப் போது பகை யாம்.
எல்லாம் கடவுளாயின், மனம் தீமை செய்யும் போ தும்
கடவு ளாகு மன் றோ? எப் பொருள் யாது செய்யு மே
யாயினும், அப் பொருள் கடவுள், அதன் செய்தொழில் கடவு ளுடைய
செய்கை யென்றும் வாதா டலா மன் றோ? எனில்; ஆம்
உண் மை யே. எனி னும் நமக்கு லோகானுபவம்
பழக்கத் தக்க ஸாதன மாகும். லோகானுபவத்தில் மனம்
நமக்குத் தீமை செய்கிறது. அதை வென்று நன்மை
செய்யத் தக்க தாகப் புரிதல் ~~[illegible]~~
~~அல்லவை செய்தல்~~ ஸாத்யம். அல்லவை செய்யும் பொருட்
டாக வே சாஸ்த்ரங்க ளும், வேதங்க ளும் நம் அறிவுக்கு
வாகச் சமைக்கப் பட் டிருக்கின்றன.

மனம் துன்ப மனைப்பதை யும் அதுவே உயர்ந்த வேதனை வேத யாக மடிவதை யும் நாம் கண் டோம் காணும் போது அதை ஒரே பழ யாக மெய்த் தவத்தில் பய னில்லை. மனம் இயற்கையா லும் தீய வாஸனாபலத்தா லும் ஆத்மாவுக்குத் துன்ப மனைத்தல் ப்ரத்யக்ஷம். சில சமயத்தா லும், சில பயிற்சி யா லும் அதனை உபகார வஸ்து வாகச் செய்தல் ஸாத்ய மென்பது யோகிகளின் ஸ்வ ஸாதாரண அநுபவம்.

எல்லாம் கடவுள் மயமான செய லென்பது பொது உண்மை; பரம ஸத்யம். ஆயினும் மனத்துக்குத் துன்ப முண்டு. எல்லாம் கடவுள் மயமே யென்பது பரம ஸத்யம். எனினும் ஜீவர்களின் துயரப் பலவதை ப்ரத்ய க்ஷ மாகக் காணுகிறோம்.

அதாவது, கடவுளுக்கு எல்லாம் ஒன்று போலவே யாம். எத்தனை கோடி உயிர்கள் வாழ்ந்தாலும் எத்தனை கோடி உயிர்கள் மடிந்தாலும் கடவுளுக்கு யா தொரு பேதமு மில்லை. அண்ட கோடிகள் சிதறு கின்றன. புதியன தோன்றிப் பெருகுகின்றன. ஸூர்ய கோளங்கள் சிதறி நொறுங்கிப் போகின்றன. இவை யனைத்தும் புதியன புதியன வாகத் தோன்றுகின்றன. கோடிப் பொருள்கள் —

கோடியா? ஒரு கோடியா? நூறு கோடியா? கோடி கோடி
கோடி கோடி கோடி கோடி கோடி கோடி கோடி கோடி
கோடி யா? அன்று. அதற்கும் - எண்ணத் தொலையாதன.
எண்ணத் தொலையாத பொருள்கள் அணுதோறும் தோன்று
கின்றன. எண்ணத் தொலையாத பொருள்கள் அணுதோறும்
மறைகின்றன. எல்லாம் சக்திக்கு ஒரே மாதிரி. சக்தியே
அவளுடைய இயல்பு. அவளுடைய அறிவாகிய ஜோதி
இயல்பில் அடங்கும் எண் புத்தியில் இயலாது. இதனால்
அவளுக்குக் கணக்கில்லை. அவளுக்கு அழிவில்லை.

கடவுள் நல்ல மருந்து. எப்போதும் மருந்து. யா
து அவர். எனினும் [illegible] தீனி உயர்ந்த இன்பமும்
துன்பமும் இருப்பதைக் காண்கிறோம். [illegible]
ஜீவர்கள் அஞ்ஞானத்தாலே தான் துன்பங்க ளெய்துகின்
றார்களென்பது மெய்யே. அவர்களுக்கு ஞானத்
தில் நிலைக்குமளவும் துன்பங்க ளொன்றும் இல்லை யென்பது
மெய்யே.

இதுவும் அந்த அஞ்ஞானம் எங்கிருந்து தானோ?
அதைத் தொலைக்கத் தானோ போராட்டம்? மறைத்தலுக்
கட்டுதல், மறைத்தல் வெளிப்படுத்தல் என்ப தெல்லாம் அவ
ளுடைய தொழிலின் ஒரு பகுதி வேறு
பொருள் இல்லாதம்.

XI

"அஞ்ஞானமும் கடவுள் மயமன்றோ? அதை ஏன்
தொலைக்க வேண்டும்?" என்று கேட்டாய்; "நீ எல்லாம்
கடவுள்; ஞானமும் கடவுள், அஞ்ஞானமும் கடவுள்
என்பதை உண்மையாகத் தெளிந்த அளவில் உன்னிடம்
பரம ஞானம் எய்தி விட்டது. உனது அஞ்ஞானமும் நீங்கிப்
போய் விட்டது. அஞ்ஞானமும் அதன் விளைவாகிய
துன்பமும் கடவுள் ~~மயம்~~ மய மென்பது மெய்யே.
நீங்கி/ அவை பின்னர் நீங்கி நீ ஞானமும் இன்பமும் எய்தியதும்
கடவுள் மய மென்பதை மறந்து விடாதே. அவ் வழித்து
அஞ்ஞானம் நீங்கியது பற்றி வருத்தப் படாதே.

ட.ம

XII

கடவுளை உபாஸனை செய்வதற் குரிய வழி யாதெனில்:—
ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சொல்லுகிறார்:— "நான் எல்லாவற்றுக்கும் பிறப்பு.
என்னிடமிருந்தே எல்லாம் இயல்கின்றது. இங்ஙனம் கருதித்
துணையோராய் அறிஞர் என்னை வழிபடுகிறார்கள்."
என்று அறிந்துகொண்டே ம் வழிபாடு செய்வோர் உண்மையான
பக்தராக மாட்டார். என்று ஜீவனை யும் பணிப்போர்
கடவுளின் தொண்டராவார். என்று ஜீவனையும்

கொண்டு பெரும் பெய்துவோர் பிரசுரமடைய செய் யாரிய ரென்று
கதைத் தகாரம் பாதிவ போருளைப் பகற்துவோர் கேள்வுக்கு செய்தி
தொண்டும் நாகாரம் பேட்டு துக்கிதையும் பேசுக்கு யும்
தொல்லோர் தெய்வ வாதை செய்வோ ரே யாவர்.

“அஸதிமோ பாவோ திச்ய:” — பிரமாணமாக வே ஒதிய
தர்மம் ஒன்று ஸிந்து புத்தியின் மேல்க் கொள்ளைகளில்
ஒன்றும். தொல்லாமை யாகிய ஸ்தத்தில் நில்லாதவன்
செய்யும் பக்தி அபிமான அபத்தத்தையாலே சேர்க்கது.
யர் ஒரே பெயரைக் கொண்டு செய்வோ நுடைய பெயரைக்
கேட்டும் மன்னிக்க மாட்டார். இவைதான தொல்லைக்கு வித
மாக்க வே செய்யும்.

இவைதான வதியை அனுஸரித்து வாழ வேண்டும். அதனால்
ஒல் வித யான நீதை யும் எய்த மாட்டாது. ஏன சில
ஸாதாரண புத்தி யே யாம பெயர்த் ஞானம். இதை
ஆங்கிலேயர் “Common Sense” என்பர். அத்தனை, அதை பயத
நிலைக்கத, அறிவு, ஞாயம் பயத, ஸாதாரண அறிவே யாய
பெயர்த் ஞான மாகும்.

ஸாதாரண ஞானத்தைக் கைக் கொண்டு நடக்க வே எ
தும் எளிய வழி யாம். ஸாதாரண ஞான மென்று சொன்ன
மாத்திரத்தில் அது எல்லாருக் கும் பொது வென்று விளங்கும்.

ஆனால் சாதாரண ஞானத்தின் படி நடக்க எல்லாரும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். சாதாரண ஞானத்தின் படி நடக்கவொட்டாமல் மனிதர்களின் காமக் குரோதாதிகள் தடுக்கின்றன. சாதாரண ஞானத்தின் ஜீவனான கொள்கை யாதெனில்: நம்மை மற்றோர் நேசிக்க வேண்டுமென்றால் நாம் மற்றோரை நேசிக்க வேண்டு மென்பது. கொடுத்தாலே கொள்ளப் படுகிறது. அன்பே அன்பே விளைவிக்கும்.

நாம் மற்ற யாரிடம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டாலும் நாம் அவர் மற்ற யாரிடம் அதிக அன்பு செலுத்த வேண்டு மென்~~ற~~ பழமொழி ஜீவர்களின் இயற்கை யாக இயல் பெற்று வருகிறது. இந்த பழக்கத்தை ~~விட்டு~~ விட்டோ மானால் வாழ வேண்டும். இதனால் மரணம் விளைகிறது.

நாம் மற்ற யாரிடம் அன்பு செலுத்த வேண்டும். அதனால் யார் வரைக்கும். அதாவது நமக்கு வேண்டியவர் ஜீவசக்தி வளர்ச்சி பெற்றுக் கொண்டு வரும். நம் மிடம் பிற அன்பு செலுத்த வேண்டு மென்று எதிர்பார்த்தல் கூடாது; ஆனால் அதே காலத்தில் நாம் பிறருக்கு எல்லோ ரும் மனிதர் ஆகி எல்லா ரும் ~~அன்பு~~ நீதி நெறியுடன் கொண்டு விடுவோ மானால் - அதாவது பிறரை வெறுத்துக் கொண்டும், பகைத்துக் கொண்டும், சில பட்டுக் கொண்டும் இருப்போ மானால் நாம் அழிந்து விடுவோ மென்பதில் ஐய மில்லை.

XIII

[illegible]

பாடு படுகிறோம். ஸம்ஸார வழக்கில் - கடவுள் நம்மை வாழ்த்தினர். இவ் வேலையில் நிலைத்து நின்றோம். அவ னருள் பெற மறுப்பு மனமே நெஞ்சே யென ஆத்மா வொடு புணர்ந்து நின்றோம்.

கீதையிலே பகவான் சொல்லுகிறான்:- "அர்ஜுனா, மூன்று உலகங்களிலும் எனக்குச் செய்ய வேண்டிய தொழி ப்ராப்தி கிடைக்கச் செய்யாத பொருளும் எனக்குக் கிடையாது. அடையத் தக்கது, இதுவரை அடையப் படாதது என ஒன்றும் இல்லை. எனினும் நான் தொழில் செய்து கொண்டு தான் இருக்கிறேன்" என.

மேலும், கடவுள் சொல்லுகிறான்:- " ~~[illegible]~~ நான் தொழில் செய்யாது வாளா இருப்பேனாயின், உலகத்திலுள்ள உயிர்களும் என் வழியையே பின் பற்றும். அதனால் இந்த உலகத்துக்கு அழிவு எய்தும். அந்த அழிவுக்கு நானே காரண பூதனாகப் படுவேன். அது நேராத படி நான் எப்போதும் தொழில் செய்து கொண்டே யிருக்கிறேன்" என.

கடவுள் ஓயாமல் தொழில் செய்து கொண்டே யிருக்கிறான். அவன் தான் ஜகத்தைப் படைத்து வருவோனாகவும் காத்து வருவோனாகவும் அழித்து வருவோனா

[illegible]தை யும் இழக்கிறேன். இந்த வேலை யும் [illegible]
போய் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ? [illegible]
[illegible] போகிறேன் [illegible] போகிறான். அவன் ~~[illegible]~~
சுதந்திரத்தை யும் [illegible] [illegible] பறிக்கிறேன்.
[illegible]த்தை பறிக்கிறேன். [illegible]த்தை பறிக்கிறேன்.
மான [illegible] பறிக்கிறேன். [illegible] யும் அவனு
டைய யும் பறிக்கிறேன். நாட்டில் மனிதர் [illegible]
[illegible] [illegible] இவன் [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] அவனுக்கு உயிர் கூட்டத்தின் [illegible] இல்லாமல்
போய் விட மாட்டாது. [illegible] [illegible] [illegible] யும், பறவைக ளும் உயிர்வா
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] உயிர் பொருள்க ளும்
அவரை [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] வைத்துக் கொண்டு அவ
[illegible] [illegible] மனிதர் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அதனுடன்
[illegible] [illegible] யும் [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] யோசனை பண்ணுகிறேன்.
மனிதர் எத்தனை கொடிய [illegible] யும், [illegible] யும், புலி, [illegible],
[illegible], [illegible] [illegible] வாழ்வதைக் [illegible] யும் அவர்க [illegible] யே
வாழ்தல் [illegible] அதிக [illegible] பயத் [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. [illegible], " [illegible] [illegible] மன்னர் வாழும் நாட்டில், [illegible] [illegible]
வாழ்வில் [illegible] [illegible] [illegible]" என [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

கடும் புலி வாழும் காட்டைக் காப்பதும் நாட்டை அழிக்கக் கூட்ட மாக்கள்
கூடிய மனிதருள் இருக்கக் ~~[illegible]~~ கூடு மென்பது மெய்யே.
ஆதலால் இராஜ்யத்தைப் பொது நீதி ~~[illegible]~~ யாகக் கருத
[illegible] பொது நீதியை ஸ்தாபனம் செய்ய [illegible] நீதி யாகக் கொண்டே
இருத்தல் நலம்.

இதனை [illegible] [illegible] பெண்டு, பிள்ளைகளைத் துறந்து [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

பெண்டு பிள்ளைகளையும் சுற்றத்தாரையும் இனத்தாரையும் நாட்டாரையும் துறந்து செல்பவர், [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] துறந்து செல்கிறோம். ~~[illegible]~~ [illegible] வாழ்க்கையைத் துறந்து செல்வோர் [illegible] [illegible] அவ்வனம் செய்கிறோம். உடம்பைத் [illegible] [illegible] துறக்க [illegible] பண்ணுகிறோம்.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]?

"[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]."

[illegible]

எல்லா மேலும் கடவுளை நேரில் பார்க்க வேண்டு மென்று பேராவ

லுற்று, அவன் அருள் நிதி காட்டும் வழி யே! கடவுளே, கடவுளே ஐயா!"

என்று கதறிக் கொண்டு பேசினான். அப் போது அவ் வெளிச்ச

மண், அனல், மேகம், நதி, நேசம், மரம், செடி, கொடி, மிருகம், பறவை,

புழு பூச்சி — எல்லாம் பொருள் பட "என்! என்?" என்று கேட்டன

வாம்.

எல்லாம் கடவுள் நிறைந்த நிலையே. "சர்வம் பிரம்ம மயம்" — என்ற

எல்லாம் கடவுள் மய மென்று ~~[illegible]~~ வேதம் சொல்லும்

கொள்கையை யே இது குறிக்கிறது.

இவ்வுலக மாயையில் சிக்கி [illegible] மாந்தர்களுக்கும், உலகத்தாருக்கும்

உபகாரம் செய்து கொண்டு, அறிவு [illegible] எல்லாம் [illegible]

புரிந்து கொண்டு, கடவுளை நிச்சயமாக உபாசனை செய்து, அவன்

அருளால் துன்பங்களினின்றும் விடுபட்டு ஜீவன் முக்தராய்

வாழ்தல் மேலான வழி யா? அல்லது, காட்டிலே போய்,

உடம்பை வழுவாக வருத்தி மெலிந்தும், புலி, பாம்பு போன்ற

துஷ்ட ஜந்துக்களுக்கு இரை யாய் மடிந்தும் கடவுளைத் தேட முயல்

தல் சிறந்த உபாய மா?

[illegible] கூற வில்லை யென்று தெரிந்தும் [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]

கடவுளைக் காண வேண்டும் [illegible], [illegible] [illegible]

[illegible] புரிந்து வாழ்தல்?

[illegible]

தாயுமானவர் தாம் உயர்ந்த துறவு பூண்டு [illegible] போதிலும் இதைப் பின் வரும் பாட்டில் அதிகாரம் [illegible] செய்கிறார். அதாவது, [illegible] அதிகாரம் முதலிய பாக்கியம் [illegible] இல்லை [illegible] இறந்த [illegible] [illegible] பாக்கியம். [illegible] [illegible] தாயுமானவர் சொல்லுகிறார்:-

மத்த மத கரி முகிற் போ லெண்ணிற நிரை நிரை
வாயில் முன்றில் மதி யகடு தோய்
[illegible]
மணி மாடம் [illegible] வீது.
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
சர்வ பரிபூரண அகண்ட தத்துவ மான 43
சச்சிதானந்த சிவமே.

[illegible]:-

[illegible]

இனிய தமிழ்ப் பேச்சுக்கே, இனிய தமிழ்ப் பாட்டுக்கே, [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] அதாவது, [illegible]

[illegible] அதை [illegible] அதை [illegible]

[illegible] அவர்களுக்கு [illegible] அவர்கள் [illegible] அல்லது [illegible]

[illegible] அல்லது [illegible]

[illegible] அதாவது, [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

சங்கராசாரியர் காலத்திற்குப் பின் புத்த மதச் சித்தாந்தப் பெருமைகளும்
தென்னாட்டு சைவத்துக்குச் சில மேலான வேதாந்தத்துக்கு ஆதாரம் ஆகச்
சேர்ந்து கொண்டன. ஸ்ரீ மத் சங்கராசாரிய ராயிரு ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ கைவல், வையிணைம் தெய்வ
தேவு இராமக புகழ் வேதாந்த மாகிய வேத முடிவை எடுத்து
மதம் என்று அழைத்த பாதுகாத்தை ஸ்ரீ சங்கராசாரியர் தமது அவ
மான ஞானத் திறமையால் அபிமான வன்மையால் பிற மதங்களைத்
அந்நியர் அழியாத் தீர்ப்பு ஒழுக்கத்தை வைத்து வாதம் போன்றது தமது
வைதிகமான புத்த மதம் என்று பாதுகாத்தான் இவர்கள் பல மதங்களை
எதிர்த்து தம் மாகிய மதத்துக்கே நல்ல வளர்ச்சி புனை பலம் பட
~~வாதில். போராட்~~ வாதம் செய்து வென்றார். இவ்வாறு
புத்த மதக் கொள்கைகள் பலவற்றை எடுத்து தம்முடைய அத்வைத மதச்
சேர்த்துக் கொண்டு புத்தரே, சங்கராசாரியரை அவருடைய எதிர்
கட்சியார் பலர் "பிரச்சன்ன பௌத்தர்" (மறைவு பட்ட பௌத்தர்)- என்று
சொன்னார்கள். எனினும் அவர் எடுத்த சித்தாந்தத்தைச் செய்த வே ~~[illegible]~~
வேதாந்தத்தைச் சாத்திரங்களிலே பெரும்பாலோர் அவரைப் பரமசிவ
னுடைய அவதார மாகக் கருதிப் போற்றினார்கள்.
பௌத்த மதமே தமது தேசமாகிய உலகத்தில் பரவியிருக்கும் அத்து
ஜின் கட்சியில் சில சில மனிதர் இருந்த காலமும் சில சில
இடங்களில் சிலர் இருந்துக் கொண்டும் வருகின்றனர்.

திருவருளில் [illegible] இத்தகை [illegible] இத்தகை வல்லமை [illegible]

[illegible] வழி காட்டியது [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கொண்டு தான் வந் திருக்கிறது. பழங் காலத்தில் ~~…~~ பயிர்
வகைகளுக்குத் தகுந்த பல வகை உபகரணங்கள் செய்து ~~…~~ ரோமர்
கள் தேசங்க. முதலியவர் ரோமர் ஜனங்கள் அந்த மத மாற்றம் போய் மற்ற
தேசங்களுக்கும் ஓர் வகுத்த விதமும் பேர் பெற்றது. அந்த ஐரோப்பிய
தேசத்தார்களால் பல புதிய கருவிகளும் பெரிய கோடாலிகளும் முதலிய
னவும் எடுத்து வந்தனர். அது ஏன் ஐரோப்பியர் வசந்த ருதுவில்
ராஜ்யத்தில் மி திரைத்து செய்யக் கூடிய அதிகாரம் பெற்று அவர்கள் கொண்டு
கொண்டு வருகின்றனர். இது நிற்க.

விதைத்து அறுக்கும் புதிய முறைகள் ஜனங்கள் பெரிய வெளிகளும், பழைய
மதமே வித்து முறைகளை ஜனங்கள் பட்ட தாக்கும் சில மாவட்டங்களில்
சென்று கொண்டே வரும் ஒரு மண் கொண்டு வந்திருக்கிறார். இந்த
திருத்தியும், மத்தியஸ்தத்திலும் ஜய மது புதிய மத மயிர்ப்பு விதைத்து வரும்
வெற்றி பெற்று திரும்பி வந்த பலன்களையும், "பட்டம் பதவி யா
வென்று கூறுதல் போல் ஒரு காலத்தில் நம்பர் சொல்லாத பக்கம் போய்
மை இல் தெரிந்து அல்ல வரும் கொள்கை பா தெனில் :- அவர்
சொல்லியது பக்கம் போய் வந்தது. அதில் சில தொகை உண்மையும்
உண்டு இருக்கிறது. எவ்வாறெனில், பெரும் மலைகளைக் கடந்து தெரிந்து
மற்றி கிண்டி விதைத்து வரும் பல அரசர்களில் புதிய வகை கருவிகள்
கண்டு பிடித்த யாவரும் பல அரசர்களின் கீழ் மாதிரியும் தான்
ஜனங்கள் சேர்த்துக் கொண்டு வந்தது. அதனாலே பெருந் தனம்
இந் நாட்டில் இருந்த இடம் தமிழ் தெரியாமல் மண் ஒன்று மாற்றம்
அடைந்து போக வில்லை.

அதன் [illegible] பல [illegible]

[illegible] வருகின்றன. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] பல [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]